

i AY, CARAMBA !

LADY ANGELINA MAAKT DE L-DAY ONVEILIG

Op 15 november treedt Lady Angelina - Lady wie? - op tijdens de L-day in de Vooruit in Gent. Lady Angelina mag dan nog niet echt bekend zijn bij het grote publiek, al wie haar al aan het werk zag was meteen verkocht. Gewapend met een accordeon en haar onafscheidelijke rode haarzen, zingt ze liedjes over liefde, wraak en verdriet, die niemand onberoerd laten. Hoog tijd om eens wat beter kennis te maken.

MARLINA SEGERS, AN BUELENS

“Ik hou van het Caramba!-gehalte van Calamity Jane. Met een revolver kan je een statement maken, maar ik ben absoluut tegen geweld!”

Je eerste cd heet 'C'est quoi l'amour'. Wat betekent de liefde volgens jou?

Dat gaat heel breed. Ik heb met 'C'est quoi l'amour' nummers verzameld waar ik al zes jaar mee bezig was en optrad. Die zoektocht van zes jaar ging over de vraag: wat is liefde?

Ik had vroeger het gevoel dat ik liefde niet echt aankon en dat ik altijd een soort van 'antiliefde' in mijn leven had; dat ik de antiliefde opzocht en dat pure liefde niet aantrekkelijk was voor mij. Door het proces van 'C'est quoi l'amour', door uiteindelijk die cd te maken, werd dat zo concreet dat ik mezelf er wel moest mee confronteren. Ik heb de titel van de cd niet bewust gekozen. Achteraf kwam ik pas tot het besef dat mijn nummers over het proces van mijn leven gaan, hoe ik van de moeilijke dingen uit mijn opvoeding ben gekomen naar meer liefde. De cd en de liedjes hebben mij gesteund in dat proces. Ik heb het dus in de eerste plaats voor mezelf gedaan, maar dat is dikwijls het beste. Als je iets voor jezelf doet, en dat voelt goed, dan kan je iets betekenen voor de rest van de wereld.

Dus tijdens het maken van de cd vielen de puzzelstukken voor jou in elkaar.

Absoluut! Het gekke is dat ik toevallig, heel intuïtief, met Lady Angelina ben begonnen, zonder commercieel plan, zonder naam,... Achteraf heb ik pas ingezien dat ik op die manier tot verdere ontwikkeling ben gekomen in mijn leven. De cd was een afronding van dat proces.

Je noemt jezelf 'de Vlaamse Queen of Drama'.

Dat is een bijnaam die **Guido Belcanto** mij gegeven heeft. Er circuleren nog zo'n paar namen. Een journalist noemde mij ooit 'The Saddest Voice of Europe' naar **Eddy Wally's** bijnaam, 'The Voice of Europe' (*lacht*). Enerzijds heb ik heel triestige liedjes, anderzijds relativeer ik die met de hele *tralala* errond, de vleugels en zo.

Komt de inspiratie voor je songs uit dingen die je zelf meemaakt of ziet in je omgeving?

Mijn inspiratie komt alleen uit dingen die ik zelf heb meegemaakt of voel. Het is pure ontwikkeling van mezelf. Maar dat gebeurt allemaal onbewust.

Het feit dat ik wou zingen was geen statement, dat kwam gewoon. En toen volgden de nummers. Het is niet zo dat ik een wit blad neem en denk: waarover ga ik nu een nummer maken? Ik loop over straat en ineens heb ik een strofe in mijn hoofd. Daar wil ik dan iets meer mee doen. Het verloopt heel organisch. Soms voelt het alsof ik er zelf voor niets tussen zit.

Je motto is 'No Tears, Money Back'. Is er ooit al iemand zijn geld komen terugvragen? En doe je dat dan?

'No Tears, Money Back' komt eigenlijk van de freakshow. Ik ben – heel raar - begonnen bij een freakshow, mensen die zwaarden slikken en zichzelf volstoppen met pijnlijke dingen. Zij zochten tijdelijk een accordeoniste.

Van die freakshow komt mijn naam en mijn motto. Elke artiest had er een banner, waarop zijn of haar portret geschilderd stond, zoals in de circussen van vroeger. Bij mij stond daar ook 'No Tears, Money back' op.

In het begin had ik geen flauw idee waarvoor het stond, maar uiteindelijk wil ik wel het gevoel van mensen naar buiten brengen. Ik merk dat als er ergens veel verdriet zit, ik dat oppik en daarop inspeel. Ik ben heel gevoelig voor wat er leeft in het publiek. En de tranen... Als mensen dat écht willen, kunnen ze hun geld terugkrijgen. Dat zit in de prijs (*lacht*)!

Je staat op het podium met je accordeon, rode laarzen, zwarte vleugels en een revolver. Hoe is Lady Angelina ontstaan?

Lady Angelina is ontstaan dankzij de freakshow. Ik kon volgens die Freaks niet zomaar met mijn eigen naam op het podium staan en we zijn toen op zoek gegaan naar een naam. De eerste naam die viel was 'the rubber nun', maar zo voel ik mij niet echt (*lacht*). Ik droeg toen tweedehandse flamencoschoenen waar, in balpen, 'Angelina' op geschreven stond. Ik vond Angelina wel een goede artiestennaam en zo is het Lady Angelina geworden.

De kleding bleek ook een probleem. Ik moest een transseksueel vervangen die optrad als half man en half vrouw. Ik stopte dus een paar tennissokken onder een shortje, om zo de juiste opvulling te krijgen, maar dat vond de rest van de groep maar niets. We hebben uiteindelijk

zwarte vleugels gevonden in een winkel in Sao Paulo.

De revolver is er gekomen omdat ik een fan ben van **Calamity Jane**. Ik hou van dat Caramba!-gehalte. Met een revolver kan je een statement maken - maar ik ben absoluut tegen geweld! Ik hou van cow-girls en vrouwen met ballen, ik ben eigenlijk stiekem een *macha*.

Ik dacht dat je zou zeggen: "Ik ben stiekem een lesbienne".

Wel, dat weet ik nog niet. Wie weet? (*schatert*). Ik ben wel dikwijls verliefd op vrouwen, maar dat is meer platonisch.

Wat mogen we van Lady Angelina verwachten op de L-day?

Een gezonde dosis rebellie. Ik breng een mengeling van gevoel en strijdlust, als een

macha op sokken. Je kan je aan alles verwachten: een lach en een traan, een combinatie van jaren dertigcabaret, kleinkunst, chanson en levenslied. Ik noem het zelf soms 'passioneel kleinkunscabaret'.

Op de L-day zal je voor een volledig vrouwelijk publiek optreden: beangstigend, bevrijdend of bevredigend?

Beangstigend zeker niet. Bevrijdend en bevredigend denk ik wel. Ik ben zelf geen praktiserende lesbienne, maar ik ben dikwijls verliefd op vrouwen. Ik heb een mannelijke kant en ben nog steeds op zoek naar de vrouw in mezelf. Ik denk dat ik daarom zo gepassioneerd kan raken door vrouwen. Een vrouw kan me input geven voor mezelf, voor mijn eigen ontwikkeling. Ik draag de lesbiennebeweging een warm hart toe. Ongeacht onze seksuele voor-

denk dat het voor hen een grote steun is als een groep je accepteert zoals je bent. Voor jezelf kan dat ook enorm bevrijdend zijn. Het is absoluut nodig om die verenigingen te hebben. Homoseksualiteit is in de wet geïntegreerd, maar in de mentaliteit van de mensen is het dikwijls nog niet geïntegreerd.

Mocht je je fantasie de vrije loop laten, wie zou dan je favoriete vrouwelijke onenightstand zijn?

(*resoluut*) Madonna! Haar naam alleen al. Madonna staat oorspronkelijk voor de oermoeder, waar de katholieken dan later Maria van hebben gemaakt, die dan gezegd maagd was en *onbevlekt zwanger* en nog wat *tralala*. Ze hebben de seksualiteit er volledig van afgekapt.

Net daarvoor staat Madonna. Als twaalf-, dertienjarige was ik echt fan van haar muziek. Nu ben ik nog altijd fan van waar ze voor staat. Ze heeft iets teruggebracht voor de jonge meisjes toen, een combinatie van het devote en het seksuele.

Ik ben katholiek opgevoed en ik heb daar best mee geworsteld. Door Madonna heb ik die twee kunnen samenbrengen en zijn ze een geheel geworden. Anders blijf je in vakjes steken. Ofwel ben je een hoer, ofwel ben je een vrome maagd. Je kan nooit gewoon een vrouw zijn met alles wat daarbij hoort.

Madonna is dus iemand die ik heel graag zou ontmoeten en mocht ze voor mij staan, ik zou niet 'nee' zeggen! Ze heeft een soort man-vrouwelijkheid. Power. Ze heeft alles wat je als vrouw nodig hebt.

Ik vind Sarah Bettens ook wel sexy, omdat die dan weer zo mannelijk is. Net als Shane van in The L-word, die vind ik ook zo sexy.

We doen ons best om Sarah Bettens en Shane te regelen op de L-day! •

Je kan Lady Angelina bewonderen op 15 november 2008 om 16u15 in de Vooruit in Gent. Nog op het programma staan Folgazán, Mira, Hélène Abadie, Kathleen Vandenhout, Pascale Michiels en Delavega. Meer info vind je op www.l-day.be.

"Ik had vroeger het gevoel dat ik altijd een soort van 'antiliefde' in mijn leven had; dat ik de antiliefde opzocht en dat pure liefde niet aantrekkelijk was voor mij."

keur, zijn we allemaal vrouwen. Dat vind ik mooi, want de liefde die er is, seksueel of niet, is één grote beweging, één grote golf van vrouw-zijn.

Wat vind je van het concept L-day of het feit dat lesbiennes zich verenigen?

Ik vind dat super omdat ik denk dat het voor sommigen nog steeds heel moeilijk is om ervoor uit te komen. Ik denk dat het voor veel mensen goed is dat ze in verenigingen of bij jullie terecht kunnen.

Je hoort toch vaak de stelling: holebi's hebben juridisch alle rechten, waarom zich dan nog verenigen?

Dat is allemaal gemakkelijk gezegd, maar in praktijk zijn er nog veel mensen die nergens terecht kunnen. Ik

